

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.12. Domine, ecce quem amas, infirmatur. Dominus suam exponunt necessitatem, atque in motium sumunt, eius amorem, cuius curæ committunt remedium. Tu idem facito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

XIII. *tomet ipsum Deus meus attende & fac.* Orabat Daniel: faciet quod tibi conuenierit, suam præstans misericordiam. Aquam poscit filius à Patre febribus incalens: perat: faciet patet quod illi expedierit, illam denegans: illi fide negotium. Consultum est inquit D. Chrysol. ut licet agitant molestiam, ex qua opes tuæ, honor, & aliquando vita dependet, aduocatum consulens doctiorem qui te protegat, consultum est inquam, ut illi fidas, eo modo, ut totum illi negotium aperiens, causa dispositionem illi committas & merito quidem, conuenit enim, ut ille te dirigat hoc in negotio, & nequaquam tu ipsum pro tua ducas libertate; & recurrere ad Deum miser & angustiatu, uisne tuas ipse sequatur cupiditates, impleatque desideria?

XIV. *Tu te ipsum illi committe, illi fide: quidquid enim contuenientius fuerit, exequetur: Deum notis pro radis orems, neque illi auxiliij nostri modum doceamus.* Si enim aduocari & orationibus in iudicijs forensibus nostras res explicamus, suffragium uero locos, & qua ratione res disponenda sint, et relinquimus qui pro libio nostras illi paries disponant: multo magis cum Deo id facendum est, cessat ei dicere quo pacto tibi auxiliium conferre debeat: ipse nouit quo pacto tibi succurrat. Sic tibi ex pto.

Li. de gradib. hom. cii. (loquitur D. Beeta.) cælorum Princeps inclytate: etem in defectu & inopia uini hoc lo uo egit: filio suo præse em aperuit necessitatem: Fili uinum non habent, nec illi dicit quidquam, aut exposcit aliquid: nouerat enim, quod illi à quo tantum diligebatur, necessitatem proposuisse sufficeret, illi modum succurrendi: committens, conuenientior. Ex omni autem hac theoria, haru mulierum perpende nuntium, earum domum morbus ingreditur, nimia se dolent angustia cruciatas, quid agunt: ad Deum confugiunt: Miserunt ad eum, & quo modo effuderunt coram eo desideria sua, sua corda, tantum aperiendo necessitatem: Duo hæc intelligentes: Quia potestas Dei est; tibi Domine misericordia. In Christo potentiam esse uoluntatem; potentiam supponunt illum nuncupantes Domine: Dominus illimitatus, qui quicquid uoluerit potest, uoluntatem autem, dicendo: Lazarum esse quem amabat. Quem amas. Vbi amor est tibi uoluntas est, amare quippe est bonum uelle.

Ioan. 2. num non habent, nec illi dicit quidquam, aut exposcit aliquid: nouerat enim, quod illi à quo tantum diligebatur, necessitatem proposuisse sufficeret, illi modum succurrendi: committens, conuenientior. Ex omni autem hac theoria, haru mulierum perpende nuntium, earum domum morbus ingreditur, nimia se dolent angustia cruciatas, quid agunt: ad Deum confugiunt: Miserunt ad eum, & quo modo effuderunt coram eo desideria sua, sua corda, tantum aperiendo necessitatem: Duo hæc intelligentes: Quia potestas Dei est; tibi Domine misericordia. In Christo potentiam esse uoluntatem; potentiam supponunt illum nuncupantes Domine: Dominus illimitatus, qui quicquid uoluerit potest, uoluntatem autem, dicendo: Lazarum esse quem amabat. Quem amas. Vbi amor est tibi uoluntas est, amare quippe est bonum uelle.

§. 12. Domine, ecce quem amas, infirmatur. Dominus suam exponunt necessitatem; atque in motuum sumunt, eius amorem, cuius cura committunt remedium. Tu idem facito.

Alia nobis suggerunt orationis documenta mulieres hæ sanctissimæ, dum suam se proponunt: Domine, ecce quem amas infirmatur, quid hoc? O Matronæ, Chistone dicitis, ut sciat, attendat, & perpendat amicum suu Lazarum infirmatum qui dñi forsan ignorat? nouit ut nostru hoc optime uult tamē Deus ut aduersitate pres illi manus ad illum confugias, eā illi referens & exolestemus nens quasi hanc ignoranti. Expedit D. Chrysol. aduersitate illa uerba Domini apud Isaiam dicta peccatori: tem, numquid miseris tuis opas ipse remedium? accede ad me & illas mihi enarra singularim: Re. Gen. & duc in memoriam, dic tu prior iniquitates tuas ut oras. 5. iustificeris. Sic SS. PP. Græci legunt conformiter contra textu Septuaginta, quid hoc æterne Deus? cur Indecor. præcipis, ut id dicat homo quod ipse illo melius Isa. 43. 26. nolli: numquid aliquid tuis est absconditum oculis? Numquid non illi sunt, qui unico icu secretissima cordis viscera perforantur? A saculo Eccl. 39. & usque in saculum respicit & nihil absconditum 25. est in conspectu eius Sic est, respondet D. Chrysolom. nihilominus intendit Deus, ut illud ipsum, quod ipse de tuis non ignorat miseris, hoc illi proponas, & exponas, ac si à te solo & tua hoc nosceret relatione; idcirco quippe audacior factus ait David: Delictu meū cognitū tibi faci. Tūc fecisti ut Deus tuū agnosceret delictū meo contrariū asserere: quod Deus tuū tibi per prophetam suum Nathan cognitum fecerit delictum: cum eius tu esses incurtus: non contradico: Verum tamen, meā dolens miserā, ad Dominū eucurri, eā illi relaturus, eiusque oculis p. opositurus cognitam illi faciens ac si mea solummodo relatione illam cognosceret, ut quid igitur. O Domine ut per hoc fatearis, te diuino indigere subsidio, illique tuarū tribulationū remediū, dū illud concesserit, debeas in putare: quinimo & inter nos, noli quod alius graui eoleat infirmitate, & illi possis succurrere uelisque auxiliari: nihilominus morā trabis: Domine qua de causa tali non subuenis? ipse à me hoc requirat, ipse ueniat, ipse se humiliet, ipse suā fateatur inopia: ipse illā mihi exponat, ostēdat quantopere mihi fidat, eo siue cōtinuo clamabat Christus: Venite & accipite:

35
1.
Deus uult
nouit ut nostru
pres illi mani
expolestemus
aduersitate
tem,
accede ad me
Re. Gen. &
ut oras. 5.
contra
Indecor.
Isa. 43. 26.
Eccl. 39.
25.
31. 53.
Cur hoc
ratio pri
ma.

accipitis: ad Deum accede, tuam illi representa
ca' amritatem. Eminentissime Domine, numquid
iam illam callet Deus omniscius? utique, *Scit*
Matt. 6. 8, Pater vester quid opus sit vobis antequam petatis
eum. Ut quid ergo expectat, donec cum ego co-
ueniero in caligine illi enarrauerit tribulationes? ut
cas tu melius agnoscas, & si illas debeas referre,
illas debes cognoscere: similiter vt per hoc o-
stendas quod cognoscat Deum esse, a quo reme-
dium expectas; quodque receperis, ex eius tibi
manare pietate.

III.
Confir-
matur SS.
exemplis.

Hac de causa videre licet sanctos suos in tri-
bulationibus ad Deum confugientes, illas ei
proponentes, & singillatim enarrantes, pariterq;
deprecantes, vt illas & cognoscat, & intueatur.

Confirmet hoc tibi Pyssimus Rex Ezechias ete-
nim ad extremas reductus angustias quibus eum
superbissimus Sennacherib, in Ierusalem corona
cinctum coarctarat, qui litteras ei misit blaphe-
mum innumeris execrandis, quibus a-
criter instabat vt se, vrbemque dederet, litteras
accepit rex, & illico ad templum se recepit, atque
in Dei conspectu illas aperuit, diuinisque pro-
posuit oculis perlegendas. *Aspiciat in domum*
Domini & expandat litteras coram Domino; atque
illi. Aperi oculos tuos & vide, & misas perpende
litteras; quid hoc Rex sanctissime? an Deus illas
non viderat, quando eas fastuosus exaravit Sen-
nacherib? quinimo priusquam barbarus hic Ty-
rannus calamum accepit, eas ipse in corde e-
ius atroganti & elata cogitatione perlegerat.
Huic adde atatum eius Dauidem, quancumque
enim sentiebat aduersitate, illico ad Deum illam
exposuit: cuiusque oculis propositurus accu-
rebat; *Vide humilitatem meam & eripe me, vide*
humilitatem meam & laborem meum. Quid agas
o pyssime Rex? Tribulationem meam ante ipsum
promitto, & enarro singula im; quid? an illam
ignorat Deus? Vates. Hiere. sic precatur. Vide Do-
mine afflictionem meam: forsitan illam no vidi?
an excruciat omnia scit. Vesuntamen hoc desi-
derat, vt tu tribulationibus afflictus, ad eum pro
remedio confugas; tu ipse cum illo te recrees,
velut cum piissimo Patre, & amico fidelissimo,
qui tuam exponis afflictionem, & tuam agnoscat
miseriam; tam ipse intelligas necessitatem, vt
tanto plures eius facias misericordiam.

Psal. 118.
118.

Psa. 24. 18

Thren. 1. 9

Ratio se-
cunda.

Secundo, hoc ea facit in intutione SS. vt tan-
to efficacius diuina moueant viscera misericor-
dia, pauperi vulneribus saucio & pedibus vnde-
quaque saue distinentibus no sufficit quod fiat
te illac transeuntem ea videre. Sed insuper eade
tibi verbis suis exponit lachrimosis, ac si tu haec

oculis tuis minime conspiceres; acclamat tibi
heu, Domine mi meam attende precor afflictio-
nem, Non parum pia mouetur viscera, quando
tuas illius oculis lpestandas offers infirmitates:
ita vt, qui videt illas nec ad remedium mouetur
pietatis, eo ipso testatur omnem in se refriguisse
charitatem: teste Apostolo Ioanne: *Qui viderit*
fratrem suum necessitatem habere &c. Videamus
num forsan sint Dei viscera crudeliatan illis de-
ficiat misericordia? absit omnino, fortes sunt mi-
sericordia; Per viscera misericordiae Dei nostri, vt
autem illa permoueas, eius oculis tuas expono
miserias, illas representata, gemitibus quibus po-
tes moestissimis.

Hoc sanctorum fuit exercitium quando co- 36

ram Deo in particulari referunt, & eius expo-
nunt oculis, quas patiuntur calamitates, cuius-
modi exemplis S. sciet eloquium. Hos tu imi-
tate, quacumque tribulatus angustia, quacumque exercitium
infirmitate languidus, quacumque paupertate
solicitus, Deum consule, & cum Hieremia de-
precare: *Vide Domine & considera quoniam facta*
sunt vobis: heu Domine mi quod si merito diuice
damnaueris epulonem, eo quod Lazarum suas
illi proponentem calamitates plagisque oculis
exponentem immisericos solari contempserit,
cum posset vel vnicam illi micam adiciens, an
ergo tua huic sunt viscera conferenda? an forte
cor tantum inclementius obdormi? Vide humilita-
tem meam & eripe me.

Insuper iuxta hanc doctrinam exponere lice-
ret, quod paulo ante de SS. Virgine Maria di-
ximus: quamuis enim sciret Christum non ig-
norare vni defectum, eum tamen filio indicatu
voluit, quasi huic ignoraret: *Esse vnum non in-*
ueni: vt per hoc pietatis eius viscera petmoueret,
ipsum in oratione harum sororem liceat tibi an-
notare; Domine, ecce quem amas &c. Alii quoque
affulget ratio, vt quid Domino Christo dicis?
Esse quem amas infirmatur nonne congruentius
foret dicendum, Domine, qui amat te, tibi-
que studet deseruire, grauius infirmatur. Cur di-
Meis est, quando quippam a Principe expostu-
las vt illi non exponas id quod ille tibi deside-
rat sed quod tu illi, quodque sedulus ille serue-
ris & seruire desideres, non illi ais: Domine qua
me amas, sed ex opposito: quia famulus tibi lum
addictissimus, & in talibus occasionibus meam
tibi complacendi promptam patefeci volunta-
tem, nec deest ratio: vt enim alter tibi conferat
beneficium, non exponendum est tibi id, quod
illi debes, & qua ratione illi plurimum teneas,
sed id quod ipse tibi debet, & quantum tibi ex
parte

IV.

Hoc fuit

Sanctoru

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

Thre. 1. 11.

VI. parte sua subuenire teneatur: intra hæc ille matronæ vt Christum ad subueniendum istimo Lazaro permoueret non videtur, quod dicere debuerint, Domine: *Eccæ quem amas infirmatur*; sed potius Domine, qui tanto te amore profectus, vt ad huius confirmationem diuersis viribus hic in domo tibi seruendi testatus sit læpe voluntatem, quantum occasio prætulit. Nemo tute illas reprehendat: etenim hoc ipso, in agendo cum Deo testantur se esse sapientissimas, quem vt inclines tibi beneficium, non illi primo loco obiciendū, quod ipse cum dilexeris, quod in eius feceris obsequium, sed quod ipse tibi præstitit, & quod ipse tibi sua motus pietate, & misericordia liberalissime concessit: Non in infirmitatibus nostris prosterimus preces aut faciem tuam, sed in miserationibus tuis multas: aiebat Daniel, & oratio efficacissima quam effundebat, hæc erat propter temetipsum attende, & fac, & velle Deum sic, magnum fuit nobis beneficium, si namque illū solummodo rogare deberemus, obsequiis nostris iniuriæ sicut terenos Reges, quam hæc parua forent & modica, que in modicum adferre valeremus: quid hæc sunt omnia coram eo & quam parum nostris fecit viribus

Daniel. 9. 18.

Isai. 64. 6. possemus efficere: *Quasi pannus menstruat uirgines infirmitas nostra*: testatur Vaidicus Isaias.

VII. Quod obsecro obsequium Deo tantaque ma- nihil co- testari magnum atque ætimatione dignū exe- ram Deo qui possemus: quandoquidem omnia creata non sumus. atomo coram ipso valeant, & quotquot animalia terram perambulant, & ligna fert mons Libani, non sufficiunt vt ex illis dignum ei sacrificium immoletur: *Eccæ gentes quasi stilla sinule, & quasi momentum statera reputata sunt. Ecce insule, quasi puluis exiguus & libanus non sufficit ad succendendum & animalia eius non sufficiunt ad holocaustum, omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo, & quasi nihilum, & inane reputata sunt ei. Cui ergo similem fecisti Deum &c.* O quam defectuosa forent illa beneficia, quæ solis nostris propriis niterentur meritis, vt ab eo tam magna ac præclara, qualia ipse Deus est, petere beneficia valeremus, vult autem, vt illa propter seipsum posulemus, per eius misericordiam, bonitatem & amorem, quo nos pro beneplacito suo diligit affectuosus: *Propter temetipsum Domine attende, & fac.*

Isa. 40. 15.

VIII. Habes hic vsurpatum ab Ecclesia modum Modus orandi Ecclesie per Christi. Hæc Deo gratiam, gloriam, salutem, & consolationem: scilicet. *Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, Domine mi, hoc mihi concede beneficium per Iesum Christum* Hieron. Bap. de Lanza Tom. III.

filium tuum: quis est Iesus Christus? omnium eminentissimum beneficium, & donum; quod nobis tribuit & dare potuit, quo nos sibi deuinciret si nos igitur Deo hæc de causa offerre tenemur obsequia, quomodo ea de causa ab ipso dona postulamus? est hic modus cum Deo agendi prudentissimus eum rogare, statuendo vt medium, & principale fundamentum, nō quod nos eius gratia fecimus, sed beneficia nobis ab illo præstata, maiorque illi proponendo beneficia, vt dona eius atsequamur eminentiora; his orationes SS. innituntur feruentiores. Domine per Crucem tuam, per tuam Passionem quam mei gratia subiisti per amorem quo me dilexisti, qui te de celo attraxit in terras, quod idem est ac si diceret: *Eccæ quem amat.* Quinimo & hic alud læcet mysterium quod tacite valde, magnaque prudentia voluerint hoc modo loquendi mulieres ille deuincire Dominum, vt Lazaro benignus accederet eius hoc imponentes sollicitudini, & denotantes Domino incumbere vt curam filius in se suscipiat: quandoquidem eum amaret: etenim eo ipso, quo Deus aliquem diligit, eundem in suam suscipit protectionem sequi. constituit acerrimum eius defensorem, tanque studiosum, vt obuia quæque sit in pedimentum sublaturus.

Psalmum composuit Dauid nonagesimū in 37 quo declarat vigilantiam, qua Deus amicos suos protegit, eis fauet, & auxiliatur, deinde discursit Deus a qua ratione, quales fuerint, secure dormire micorum possunt quietoque sinu conuiescere, eius protectionis ac custodia: filii sollicitudini: *Qui habitas protectionem in adiutorio altissimi in protectione Dei coeli commorabitur, eo modo quo Salomon omnis expertus in se securus dormiebat sexaginta fortibus Israel cepit. commendatus, qui Regis in se sulce, erant protectionem. Sic & iustus, Deum deprecatus; Domine, gere curam famuli tui: Dicit Domino susceptor mentis tu &c. ipse laborabit me de lingua venantium &c. Scapulis suis obumbratio tibi &c. Seno circumdabit te &c. non timebis à timore nocturno, quo. vna non accedet ad te malum &c. Per hoc securum reddit ac pacatum spiritus sanctus amicum Dei: *Fili mi custodi legem &c. & ambula. Pro. 3. 21. labis fiducialiter in vna tua. Si dormies non timebis: Dominus enim eris in latere tuo.* Itaque quem Deus habet sibi amicum, sub umbra sua protegit eum ab omnibus incolumem.*

Hinc est quod, qui Dei amicorum numero X. cententur, vt aliquid ab illo consequantur, illi Hæc Deo hoc representent quasi aliquod, quod eius incumbit muneri, sique negotium (si facti sic liceat) proposuit H h ad

ad quod ipse teneatur. Prædicat Dominus Abraham: iam proficit. or verbes illas deleturus immundas in quibus tibi nepos Lot moratur cū vxore & filiabus: vt autem ab eo Abraham inpetaret, quatenus illis miseretur nihil ex parte eorum Deo proponit, sed nec ex sua quidem, & nominis illud, quod diuina censebat impurandum benedicti, quocirca responderet illi; o Domine hoc tuam dedecet omnino bonitatem, non tibi conuenit æquali molestate supplicio vt noxios ita innoxios: *Ausis à te vt rem hanc facias & occidas illum cum impio, si que iustus sicut impius non est hoc tuum.*

Gen. 17. 25

X. Similiter & Moyfes.

Exo. 32. 12

Num. 14. 12.

XI. Nec non Iosue.

Iosue 7. 8.

Deus populi sui refractarij concitatus idololatia Moysi commotus loquitur: radiceus etelam illos O Domine replicat Moyfes, hoc tuou non parū honorū derogat: etenim dicent Egyp-tij, eo quod illos alere non potueris, idcirco in montibus eos occideris: *Ne qua' dicam Egyp-tij, callide eduxit eos & c.* Quando ad tantum Deum provocarunt itam, vt iam eos dira peste ferire decerneret, *Feriam eos peste silentia, & consumam eos.* Iterum accurrat Moyfes: atque: Domine mi non sic agendum: agitur enim de honore tuo, & in proprij nominis tui gloriam necesse est populum hunc à te conservari: cum illum in tuam suscepis protectionem: *Ne audiant Egyp-tij de quorum medio eduxisti populum istum & c.* Et dicant: non poterat introducere populum in terrā, pro qua iurauerat: idcirco occidit eos in solitudine; *magnificet ergo fortitudo Domini.* Hanc eandem orādī præxim seruant Iosue: vt etiam vidit hostes insignem de populo illo referre victoriā ad Deū supplex confugit: heu Domine mi. quid cetera dicent nationes? Huius in te populi suscepti defensionem, illū tibi vt tuum selegisti, & te eius testatus es esse protectorem, manifestū est, quod illi, qui viderint quod illi minime afflictio subueniat, graves contra te deponent querimonia obgannientes: ecce quis iste Deus quis iste Plebis amicus, qui suos sic deserit auxilio destitutos, quos in tutelam acceperat protegendos: *Domine quid facies magno nomini tuo?*

Hæc est illa harum mulierum prudentia, quæ fratris sui remediū optātes, illud Christi Domini imponunt sollicitudin. Domine Lazarum tibi amicum elegisti, eius qui verē talis est, mimeri incumbit amici sui sebuenire necessitati. Hæc est (ait D. Augustinus) in quo consilic sunt: *A. Tract. 49. mansi tantummodo nuntiandum fuit, sufficit vt in Ioan. noueris non enim amas & deseris.* Non tuus. Domine, amor amicorum mundi comparandus amos, qui tempore solummodo seruent prospere

D. Arey. Tract. 49. in Ioan. Tom 9.

XII. Dei amor

ritatis, oborta verò contrarietate seu aduersa non est fortuna terga vertunt incollantes. Expressit hie D. Petrus Chrysostol. verbo admodum significatiuo: *Christi affectum passum & conueniunt charitatem.* Conuenire dicitur quotiescumque quis aliter diem dicit in iudicio, debitam ex postulans eius obligationem ab illo. Repositis vt aliquis faciat, quod sui est muneris: non agit: Cias eum coram iudice demonstrans ad hoc ipsum obstringi. Hoc ipsum vi video matronæ hæc faciūt: *Conueniunt Christi charitatem.* Verus tenetur amor amico necessitate laboranti subuenire: *Amor operatur magna si est si autem operari renuit, amor non est* ait D. Greg. Domine mi, amor tuus absit vt fictus sit, qualis est terrenus, qui solis nomine seruit amici prosperitatibus; sed verus est, proinde eo ipso ad illum spectat amico adesse laboranti. Hæc hic modum orandi tuis in angustiis emittentiorum, illas diuinæ committite obligationi; quod tuas verò, vix aliquid inuenies, quod eius possit peccus excitare, Domine seruo tuo subueni, quem sanguinis tu litro de potestate Satanæ redemisti: hanc etenim crudelis hic inimicus ad mortem persequitur; mihi profice, ecce me, quem ex tuā misericordia tuus dilexit: amor, quem vt inquireret velut pastor exlestis, de celo descendisti; mea attende directi-cula, mea miserere perditionis: *Errauit sicut ovis, Ps 118. qua perijt, quere seruum tuum Domine.* Ecce, Domine Palmitem, quem gratia tua beneplacito in Ecclesiæ tuæ vinea plantasti; illum tuarum rigore misericordiarum, Ecce cui vitam largueris, et tibi fertiret, sed ad hoc desciunt mihi vires & incoluntias: *Ecce, quem in huius mundi domo statisti vt creaturam tuam, sane periculum & inopia.*

D. Greg.

Ps 118.

§. 13. Infirmetas hæc non est ad mortem. Accidunt aduersitates & clades diuina dispositione ad eius gloriam nostrumq; commendam.

A Valens autem Iesus dixit eis: infirmetas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt gloriatur filius Dei per eam. Expendit hic Theophil. in Ioannem, ab Euangelista dici in plurali: *Dixit eis:* videlicet per quos nuntium miserant: Credit enim vnum non fuisse, sed plures quos matronæ illæ vt vitæ, Christo nuntios destinant. D. Chrysostol. refert ad sorores quibus Dominus respondebat. Accepit hoc Iosue nuntio & audita legatione responderet Christus vultu

§ 8

Ha. 61. in Ioan.